

Klimat och Näringsdepartementet
Enheten för näringsliv, innovation och marknader

Stockholm
2025-02-06

Näringslivets Regelnämnds medlemmars förslag på EU-lagstiftning med förenklingspotential och förslag till lösningar

Näringslivets Regelnämnd tackar för inbjudan att inkomma med förslag på EU-lagstiftning med förenklingspotential. NNR har ställt frågan vidare till sina 26 medlemsorganisationer och redovisar nedan per medlemsorganisation de förslag som erhållits från dessa. Merparten av förslagen är på svenska men en del är på engelska.

Medlemmarna har ombetts att i sina redovisningar ta med berörd EU-lagstiftning och regelkrav, problem, förslag till lösning. Vi vill uppmärksamma er på att vissa av våra medlemmar har hänvisat till förslag i lista som tagits fram alternativt håller på att tas fram av medlemmens europeiska organisation. Då de senare ej ännu är färdigställda och därmed ej offentliga kommer vi att försöka återkomma med dessa så fort dessa har publicerats och skickats till oss. Vi ber er notera att stöd uttrycks också av några medlemmar till förslag som presenterats av BusinessEuropes lista. Det framgår dock inte alltid vilka förslag det handlar om. Vi återger därför vad medlemmarna uttryckt i denna del. När det gäller utkastet från SMEunited som Företagarna hänvisar till så bifogas detta. De poängterar dock att detta är preliminärt och att kompletteringar kan komma att ske av listan varpå vi får återkomma med slutlig lista när denna antagits.

NNRs medlem Svenskt Näringsliv har fått en separat förfrågan från Klimat- och Näringsdepartementet om att inkomma med förslag till förenklingar och redovisar därför sina förslag direkt till departementet. Vi har dock tagit med dem också i NNRs sammanställning nedan för att kunna presentera en samlad förteckning över våra medlemmars förslag.

Vi ber er observera att givet den korta tiden som stått till förfogande så är listan nedan inte uttömmande utan det kan finnas fler förslag som medlemmarna inte hunnit formulera och skicka oss.

Med vänlig hälsning

Christina Fors
Näringslivets Regelnämnd

Almega

Almega pekar på CSRD där vissa delar av Almega är lite oroliga över de sociala kraven där. Egentligen ska ju inte mindre företag omfattas, men eftersom de stora företagen som omfattas ställer samma krav på sina underleverantörer så behöver de ju indirekt följa kraven i CSRD ändå. Så här finns ju absolut förenklingspotential.

Bankföreningen

Generella kommentarer	
Behovet av helhetsperspektiv	1. En generell iakttagelse är att en stor mängd EU-regelverk som berör instituten i olika avseenden till viss del är överlappande och framför allt i vissa fall är motstridande. Detta gör det utmanande att få en helhetsöverblick av det regulatoriska landskapet och upprätthålla en adekvat compliancenivå. 2. Kritisk/viktig/väsentlig verksamhet hos banker regleras i nuläget i flera olika regelverk, från lite olika perspektiv (resolution/DORA/operativ risk m.m.). Ofta är det ungefär samma verksamhet som berörs. P.g.a. att reglernas definitioner/scope avseende "kritisk/viktig/väsentlig" verksamhet ser olika ut uppstår överlapp, ineffektiviteter och administrativa kostnader för bankerna när man ska följa reglerna. Det vore önskvärt att titta på om det går att hitta en gemensam definition av vad som är "kritisk" verksamhet. Detta skulle underlätta för bankerna att kunna arbeta fokuserat med att hantera just denna mest kritiska verksamhet 3. Det är lätt att införa nya regler men svårt att avskaffa dem när de väl är på plats. En lösning kan vara att använda s.k. "sunset clauses" i reglerna, t.ex. i nya direktiv och förordningar som syftar till att hantera ett specifikt

	förhållande som observeras. Dvs för sådana typer av regler, inkludera en paragraf som automatiskt upphäver regeln i det fall normgivarna inte aktivt beslutar att förlänga dem. Denna metodik kan i så fall användas för nya legala instrument i sin helhet eller för enskilda områden eller bestämmelser
4. Detaljnivån i EU-regelverk 5. Europeiska tillsynsmyndigheter (EBA, ESMA, EIOPA)	1. Regelverk utformas i många fall på för hög detaljnivå, vilket innebär att även om lagstiftarens avsikt är att reglera på övergripande nivå så blir utfallet många gånger på detaljnivå. Görs det konsekvensanalyser om syftet med lagstiftningen uppfylls genom detaljnivån eller om syftet kan uppnås på annat vis? 2. Begränsa ESAs mandat: ESAs har en egen politisk agenda trots att de inte är folkvalda ESAs utformar detaljregler som ofta kan ifrågasättas då de många gånger går utöver det som följer av nivå-lagstiftningen
Regelverk som införs som ett paket av både förordning och direktiv	Eftersom förordning gäller direkt och direktiv implementeras i nationell rätt så blir definitioner etc. inte alltid lika och hela "lagstiftningspaketet" hänger inte ihop. Vilka konsekvensutredningar görs utifrån respektive medlemslands nationella rättsordning vid beslut inom EU om införande?
Regler kring avtalsinnehåll	Flertalet regelverk, t.ex. DORA, utlagd verksamhet, innehåller krav på att instituten ska införa specifika avtalsvillkor. Avtalsvillkoren kan endast införas efter förhandling med motpart. Om syftet är att säkerställa vissa förhållanden, såsom revisionrätt etc, borde det

	kunna införas genom lagstiftning för att säkerställa giltighet för alla parter och från visst datum. En förhandling innebär inte alltid att kraven kan uppfyllas.
Dataskydd	
GDPR & Penningtvätsregelverket	Det vore önskvärt med ett förtydliggande av hur GDPR förhåller sig till Penningtvätsregelverket. Till exempel i vilken mån banken kan stödja sig på en rättslig förpliktelse eller inte när institutet behandlar personuppgifter för att uppfylla Penningtvätsregelverket.
Allmänt om GDPR i förhållande till andra EU-regelverk och svenska grundlagar	Det krävs större tydlighet i regelverk om hur dessa förhåller sig till GDPR, samt ett mer riskbaserat förhållningssätt i tolkningar och tillämpningar av dataskyddsförordningen. Det vore önskvärt att lagstiftaren tydliggör hur institut som omfattas av tvingande regler från olika regelverk ska förhålla sig till GDPR. Banker omfattas av flera regelverk under tillsyn av Finansinspektionen. För att uppfylla dessa krav behöver banker i olika utsträckning behandla direkta eller indirekta personuppgifter. Dataskyddsförordningen kräver att sådan behandling har en rättslig grund enligt artikel 6 GDPR. I vissa regelverk anges uttryckligen att viss personuppgiftsbehandling ska ske, vilket ger banken en rättslig förpliktelse enligt artikel 6.1 c). Andra regelverk är mer generellt formulerade, där personuppgiftsbehandling ofta är nödvändig för att uppfylla kraven. Detta skapar osäkerhet och minskar förutsägbarheten vid tillämpningen (se Dataskyddsutredningens vägledning, SOU 2017:39 s. 114 f., samt Artikel 29-gruppens yttrande 6/2014, WP 217, s. 20 f.). Det finns därför ett behov av att förenkla och förtydliga regelverken i detta avseende.

	Avslutningsvis vore det önskvärt med ett förtydligande kring förhållandet mellan säkerhetsskyddslagstiftning och GDPR, exempelvis möjligheten till löpande bakgrundskontroller.
E-Privacydirektivet	Revision av e-privacydirektivet, eller ny förordning, som öppnar upp och främjar integritetsvänlig legitim spårning och analys av webbplatser.
Säkerhet/digitalisering	
DORA	Regelverket präglas av en mycket hög detaljnivå. Det skapar osäkerhet på marknaden och stora implementeringssvårigheter för instituten när regelverk börjar gälla innan hela regelverket (inkluderat riktlinjer mm.) är beslutat. Det vore osäkert med en längre implementeringsperiod mellan slutligt regelverk och tillämpningsdatum. Lagstiftaren har inte säkerställt att övrig reglering hänger ihop med DORA. Till exempel befintliga krav genom utlagd verksamhet och befintliga EBA IKT-riktlinjer. Slutligen saknar centrala begrepp tydliga definitioner och tolkningsdata.
Rapportering i PSD2/betaltjänstlagen	Rapportering av störningar i API:er till TPP:er (tredjepartsleverantörer): Idag måste även mycket kortvariga avbrott rapporteras, vilket kan skapa en oproportionerligt hög rapporteringsmängd. Statistikrapporteringens omfattning och format: Rapportformaten är onödigt komplexa och viss data skulle kunna förenklas eller rapporteras mer sällan.

Penningtvätt	
Betaltjänstdirektiven	En av de största utmaningarna är att betaltjänstdirektivens krav på snabbare transaktioner står i strid med behovet av att bromsa och granska misstänkta transaktioner för att förhindra bedrägerier och penningtvätt. Lagstiftaren verkar ibland sakna ett helhetsperspektiv och fokuserar främst på att effektivisera betalningar, utan att fullt ut beakta de säkerhetsmässiga konsekvenserna.
Samverkan och informationsdelning	För att effektivt bekämpa finansiell brottslighet behöver samverkan mellan banker förbättras, och möjligheten att dela information måste stärkas och harmoniseras inom hela EU. I annat fall finns en risk att problematiken förflyttas mellan olika länder. Sverige har stora utmaningar med organiserad brottslighet och bedrägerier. Därför bör lagstiftningen utformas utifrån länders digitaliserade verklighet, snarare än efter förutsättningar i mindre digitaliserade länder. Se Finanspolisens rapport från januari 2025 "Penningtvätt i ett internationellt perspektiv".
Regelverk som står strid med varandra	Kunders rätt till betalkonto står i strid med bankens skyldighet att avsluta konto om institutet misstänker penningtvätt.
Hållbarhet	
Generellt	• Det finns en stor förenklingspotential på området hållbar finans. Det gäller inte minst för finanssektorn. EU-kommissionen har aviserat ett omnibuspaket för förenkling inom hållbar finans som en av sina första åtgärder. God riskhantering och transparens på området är viktiga mål,

men de måste uppnås på ett kostnadseffektivt och användarvänligt sätt. När det gäller transparens bör investerarnas informationsbehov stå i centrum och global harmonisering eftersträvas.

- För finanssektorn har det på kort tid byggs upp särskilda krav på transparens och riskkontroll i en rad regelverk, såsom SFDR för finansiella produkter, CRR/CRD gällande riskhantering och upplysningar om ESG-risker samt MiFID gällande rådgivning till enskilda. Därutöver gäller, eller är på väg att införas, krav i taxonomin, hållbarhetsrapporteringskrav (CSRD/ESRS) och due diligencekrav (CSDDD). Regelverken är ibland, men långt ifrån alltid, samordnade så att de kan tillämpas effektivt. Betydande förenkling kan uppnås genom att efterleva principer om att upplysningar bara ska behöva rapporteras en gång och att datakällor preciseras. En generell översyn behövs för att göra definitioner enhetliga och möjliggöra en kostnadseffektiv hantering.
- Nedsippringseffekten är särskilt viktig att beakta för finanssektorn. Stora banker kan ha tusentals företagskunder. Om det görs lättnader för små och medelstora företag som påverkar datatillgången för finanssektorn måste även kraven för banker och andra finansiella företag anpassas. I annat fall riskerar finansiella företag behöva inhämta information bilateralt, vilket innebär att det inte uppstår någon väsentlig

lättnad, vare sig för bankerna eller deras kunder. Det är viktigt att förenklingsåtgärderna tar ett brett grepp och även inkluderar den särskilda hållbarhetsreglering som införts för finansiella företag.

- Bankers taxonomirapportering av GAR (Green Asset Ratio) är mycket betungande samtidigt som nyttan förefaller högst begränsad. Kraven har utvidgats över tid och omfattar nu ett stort antal tabeller med ytterst granulär information. Samtidigt får banker sällan, eller inte alls, frågor om GAR från investerare. Det måste övervägas om fördelarna med GAR-rapporteringen väger upp de betydande kostnader den tar i anspråk. Om GAR ska finnas krav, bör betydande förenklingar och förbättringar göras. Bland annat bör endast några få huvudsakliga nyckeltal behöva rapporteras i årsredovisningen istället för tiotals sidor med detaljerade tabeller. GAR behöver även göras mer "symmetrisk" så att föreskrivna exkluderingar görs både i nämnaren och täljaren vid beräkningen av nyckeltalen.
- Hållbarhetsrapporteringen enligt ESRS fyller viktiga mål men behöver harmoniseras till den globala standard som tagits fram av ISSB. Investerarnas behov bör stå i centrum för rapporteringen. Rapporteringskraven är inte primärt skrivna för finanssektorn och är många gånger svårtillämpade för banker som har ett

stort antal exponeringar, dvs. lån mot företagskunder m.m., i sina portföljer. Kraven bör förtydligas för finanssektorn med en fungerande avgränsning avseende risker, möjligheter och påverkan i värdekedjan. Dubbleringar måste undvikas, såsom att vissa dotterföretag med noterade värdepapper (t.ex. större bankers hypoteksbolag) ska behöva rapportera individuellt trots att de ingår i en koncern som hållbarhetsrapporterar.

- Kraven på due diligence i CSDDD måste förtydligas och kompletteras med guidelines innan de ska träda i kraft. Det finns en särskild översynsklausul som anger att kommissionen inom två år ska återkomma med en utvärdering av om kraven bör utvidgas till att omfatta värdekedjan nedströms finansiella företag, dvs. till finansiella tjänster. Det skulle innebära en stor ökning av den administrativa bördan både för banker och deras kunder att inkludera värdekedjan nedströms. Översynsklausulen bör därför tas bort. Därutöver bör de befintliga kraven på due diligence avgränsas till den direkta motparten, skadeståndsbestämmelsen bör utgå och bestämmelsen om omställningsplaner förtydligas både i förhållande till CSRD och beträffande den föreskrivna kopplingen till 1,5-gradersmålet, vilket på grund den globala utvecklingen blir allt mer svåruppnåeligt.

Kapitaltäckning	
Generellt	Behov av stabilitet: Regelverksförändringarna har avlöst varandra i en strid ström, exempelvis har inte nya kapitalkrav hunnit införas till fullo innan nya krav arbetas fram, det har gjort att allt sedan 2006 har banker inte haft ett stabilt regelverk att utgå från vilket: ○ Försvårat kapitalplanering och skapat behov av ytterligare säkerhetsmarginaler ○ Skapat en ovilja att ingå långa kontrakt med kunder pga den risk för kraftigt förändrad kostnadsbild som nya regelverk riskerar att ge upphov till Behov av förenkling och harmonisering - På EU-nivå behöver kraven för kapitalbaserade buffertkrav ses över, för att minska komplexitet och dubbelräkning. - På nationell nivå har svenska banker mer strikta krav än andra banker, till följd av sk. "gold-plating".

Drivkraft Sverige

Förslag till regelförenkling gällande krav i CLP¹-förordningen artikel 45 bilaga VIII.

Anmälan till giftinformationscentraler av oklassificerade miljöfarliga kemiska produkter, nödvändigt för att få tillgång till nationellt nödnummer.

Bakgrund och sammanfattning

CLP-förordningen innehåller regler för klassificering, märkning och förpackning av kemiska produkter. Förordningen innehåller också regler om att anmäla och registrera uppgifter för ämnen och blandningar i en EU gemensam databas. För att få släppa ut kemiska produkter på marknaden behöver den som säljer kemiska produkter se till att följa dessa regler.

Bland annat ska ett nödtelefonnummer anges på produktens säkerhetsdatablad. I Sverige ska Giftinformationscentralen (GIC) anges som nödtelefonnummer. Ett av villkoren för att få uppge GIC nödtelefonnummer på säkerhetsdatabladet är att produkten är registrerad i den europeiska kemikalieportalen, man gör en så kallad PCN²-notifiering av produkten. Så som portalen är uppbyggd idag är den inte anpassad för alla typer av produkter som kräver säkerhetsdatablad, vilket ökar den administrativa bördan för registrerande företag samt försvårar uppfyllandet av lagkraven.

Den europeiska portalen behöver anpassas till fler typer av produkter för att kunna användas ändamålsenligt av GIC. Annars skapas merarbete för företag som försöker registrera produkter som inte går att registrera på ett korrekt sätt. Förutom merarbete kan nuvarande begränsningar i värsta fall leda till oriktig information eller att företag avhåller sig från att sätta kemiska produkter med ett efterfrågat användningsområde på marknaden.

I vissa länder finns det dessutom krav på registrering i nationella produktregister (ex. Sverige, Norge och Danmark) av produkter som även ska registreras i den europeiska portalen. Flera länder har tagit bort den nationella portalen för registrering vilket Sverige även borde överväga för att undvika dubbelarbete.

Detaljerad problembeskrivning

Gällande kraven i artikel 45 och bilaga VIII (nationella "GIC" och PCN-notifieringar) i CLP-förordningen. I delavsnitt 1.4 i produktens säkerhetsdatablad skall ett nödtelefonnummer anges för alla kemiska produkter där krav på säkerhetsdatablad föreligger (Artikel 31, REACH-Förordningen).

I Sverige är det Giftinformationscentralens (GIC) telefonnummer som anges som nödtelefonnummer i säkerhetsdatabladet. För att få använda giftinformationscentralens nödtelefonnummer, behöver giftinformationscentralen ha tillgång till adekvat information om de kemiska produkterna. Giftinformationscentralen i Sverige har beslutat att endast hämta information från den europeiska kemikalieportalen. Därmed krävs det att PCN-notifiering

¹ [CLP-förordningen](#) (EG) 1272/2008

² [Poison centre notification](#)

görs av alla produkter som kräver säkerhetsdatablad för att tillhandahålla informationen till Giftinformationscentralen.

I PCN portalen är det endast krav på att notifiera kemiska produkter som är antingen hälsofarliga och/eller har en fysikalisk farlighet. För de produkter som enkom är miljöfarlighetsklassificerade alternativt är oklassificerade men innehåller ämnen i vissa lägre halter föreligger inga krav på sådan PCN-notifiering, men kravet på säkerhetsdatablad kvarstår. I systemet finns en möjlighet att göra en så kallad frivillig notifiering av dessa produkter. Ett problem som uppstår är att det i portalen ställs krav på att den totala sammansättningen ska uppnå 100 %. Det finns inte alltid en möjlighet att nå det kravet för de oklassificerade produkterna eftersom det inte är ett krav att ange "ofarligt" i delavsnitt 3.2 i säkerhetsdatabladet.

Har man exempelvis köpt in en produkt som man byter namn på går det ofta inte att ange sammansättningen upp till 100 % och produkten går då inte att registrera i portalen, vilket är en förutsättning för att få nödtelefonnummer på plats och få ut produkten på marknaden. Alla leverantörer är inte villiga att lämna ut fullständig blandning då det kan vara affärsunika recept på specifika produkter.

Från och med den 1/1 2025 ska alla kemiska produkter, där angivet nödtelefonnummer används i avsnitt 1.4 i säkerhetsdatabladet, PCN-notifieras, en UFI-kod skall tas fram för att identifiera den kemiska produkten som också ska kommuniceras ut på etiketten. En regel som är svår att efterleva för produkter som inte är klassade enligt PCN portalens krav och därmed inte har all information som krävs för en PCN-notifiering.

I vissa länder finns det krav på registrering i nationella produktregister (ex. Sverige, Norge och Danmark), samma produkter ska även registreras i den europeiska PCN portalen. Detta är ett omfattande administrativt arbete och blir så som systemet är uppsatt nu ett dubbelarbete för svenska aktörer.

Några länder har tagit bort kravet på nationell registrering i takt med att den europeiska kemikalielagstiftningen utvecklats och registrerar endast i PCN portalen.

Förslag på förenkling

En förenklad process bör tas fram för oklassificerade produkter i den europeiska PCN-portalens där kravet på 100 % sammansättning tas bort och att det räcker med att den andel av klassificerat ämne/blandning som finns i produkten anges. Säkerhetsdatablad för produkten ska bifogas i registreringen. Detta bör vara tillräckligt för att uppfylla kravet i delavsnitt 1.4 i säkerhetsdatabladet och för att nödnummer ska kunna anges i säkerhetsdatabladet.

Sverige borde dessutom övergå till EU-registret och slopa sitt nationella register som med nuvarande utformning skapar onödigt dubbelarbete för många företag.

Drivkraft Sverige uttrycker utöver ovanstående följande:

Förslaget är specifikt och vi tror att vi delar problematiken med bla IKEM.

Förutom detta delar vi förstås många av Business Europes mer övergripande inspel, tex avseende behoven att förenkla hållbarhetsrapporteringen.

Fastighetsägarna

Nedanstående utgör ett utdrag ur ett brev som Fastighetsägarna och dess nordiska kollegor ställt till kommissionär Jörgensen i december 2024, se bifogat hela brevet.

“Specifically, we call for flexibility in the application of the Energy Performance of Buildings Directive (EPBD), ensuring that renovation requirements are both realistic and adapted to local energy systems and do not inadvertently increase emissions. We advocate for the reduction of regulatory burdens that hinder the property sector’s ability to make targeted and efficient investments. Instead of broad renovation mandates, we propose a focus on measures that genuinely reduce emissions and deliver long-term benefits.

Research shows that deep renovation mandates, as currently structured, can paradoxically increase greenhouse gas emissions. A recent study from Sweden found that, under certain scenarios, deep renovations using linear methods result in greater emissions due to the heavy use of new materials and increased construction waste^[1]. Additionally, forcing large-scale renovations without considering local conditions risks diverting resources away from more impactful climate solutions. In rapidly decarbonizing regions like the Nordics, emission-free energy is becoming more available, making it unnecessary and inefficient to mandate large-scale renovations to achieve modest energy savings. What we need is a system that supports flexible, market-driven improvements, ensuring investments target the most effective emission-reducing solutions.

We request immediate attention to these issues as part of your ongoing review of the EPBD and Energy Efficiency Directive (EED). It is essential to address these challenges now, as Europe’s building stock is aging, and poorly targeted regulation could lead to wasted resources and missed opportunities for real emission reductions. Immediate action will allow the property sector to align with upcoming European Green Deal goals without unnecessary costs.”

Företagarna

Företagarna har bidragit med utkast till lista från SMEunited. De anger att det är en preliminär lista, insamlad från SMEuniteds olika medlemmar (därav lite olika form på förslagen), och att kompletteringar kan komma senare i februari.

Se bifogat utkast till SMEuniteds lista.

^[1] [Research report European energy renovation of multi-dwelling building from a Swedish life cycle perspective](#)

IKEM

IKEM anger att de med detta PM vill lyfta fram några specifikt viktiga förslag från två av deras samarbetsorganisationer; Business Europe:s³ och CEFIC:s⁴ samt ge två förslag om viktiga punkter för framtida utveckling av EU-lagstiftningen.

Kommentar NNR: Se bifogat CEFICs lista. Se även länk till BusinessEuropes lista, [2025-01-22 businesseurope mapping of regulatory burden.pdf](#)

Viktiga förslag från våra samarbetsorganisationer

EU-lagstiftning	Problembeskrivning	Lösning
Industriutsläpps-direktivet (IED) (EU) 2010/75 (EU) 2024/1785	Artikel 14 a ger mycket specifika krav på miljöledningssystem för varje anläggning. Se även förslag no. 8 enligt Business Europe ³	Skapa möjlighet att uppfylla krav genom certifiering enligt internationell standard (ex. ISO 14001 eller EMAS) på företagsnivå.
PPWR-förordningen (EU) 2025/40	Artikel 29 och återanvändning av transportförpackningar. Nuvarande hundra procentiga återanvändningskrav för ett antal kategorier av transportförpackningar samt konsumentförpackningar som används för transport av produkter är helt orimliga och att betrakta som ett förbud. Omfattningen av de konsekvenser detta kan leda till är svåra att överblicka då inte bara producenterna av plastförpackningar drabbas utan hela den svenska producerande industrin. Se även förslag no. 10 enligt Business Europe ³	Kommissionen har meddelat att man påbörjat arbetet med ett undantag för krymp- och sträckfilm från kraven genom en delegerad akt, vilket är mycket välkommet. Dock kvarstår alla de andra förpackningstyperna, tex. färghinkar, fisklådor i EPS, dunkar för råvaror till livsmedelsindustrin för att nämna några, som på motsvarande sätt är omöjliga eller hållbarhetsmässigt orimliga att återanvända. Att, som kommissionen föreslår, göra enskilda bedömningar för alla dessa typer av förpackningar och där industrin åläggs bevisa orimligheten i återanvändning är inte bara orimligt utan skapar även en stor osäkerhet i hela den tillverkande industrin. Vi föreslår att kommissionen ges i uppdrag att lägga fram ett nytt förslag för återanvändning av transportförpackningar som baseras på en vetenskaplig analys och konsekvensanalys.

³ Reducing regulatory burden to restore the EU’s competitive edge, Business Europe, January 2025

⁴ Towards a simpler, faster and more supportive legislative framework to help restore Europe’s competitiveness, CEFIC, January 2025

EU-lagstiftning	Problembeskrivning	Lösning
CLP-förordningen (EC) 1272/2008	Krav på en minsta teckenstorlek och skillnader mot internationella krav. Stora kostnader för att göra om etiketter och att anpassa etiketter specifikt för europeiska respektive den globala marknaden. Se även förslag no. 11 enligt Business Europe³	Förenkla kraven på etiketter för att skapa flexibilitet och skapa förutsättningar för konkurrenskraftig handel med kemikalier inom, till och från EU.
CLP-förordningen (EC) 1272/2008	Artikel 45 ställer krav på att lämna information som överensstämmer med krav på information i säkerhetsdatablad. Registrering av data sker i separat system och det skapar dubbelt arbete med att utforma säkerhetsdatablad och sedan registrera data. Se även förslag no. 12 enligt Business Europe³	Skapa möjlighet att uppfylla krav genom att skicka in säkerhetsdatablad i pdf till utsedda organ.
PPWR-förordningen (EU) 2025/40	Artikel 29 och återanvändning av transportförpackningar. Nuvarande hundraprocentiga återanvändningskrav för ett antal kategorier av transportförpackningar samt konsumentförpackningar som används för transport av produkter är helt orimliga och att betrakta som ett förbud. Omfattningen av de konsekvenser detta kan leda till är svåra att överblicka då inte bara producenterna av plastförpackningar drabbas utan hela den svenska producerande industrin.	Kommissionen har meddelat att man påbörjat arbetet med ett undantag för krymp- och sträckfilm från kraven genom en delegerad akt, vilket är mycket välkommet. Dock kvarstår alla de andra förpackningstyperna, tex. färghinkar, fisklådor i EPS, dunkar för råvaror till livsmedelsindustrin för att nämna några, som på motsvarande sätt är omöjliga eller hållbarhetsmässigt orimliga att återanvända. Att, som kommissionen föreslår, göra enskilda bedömningar för alla dessa typer av förpackningar och där industrin åläggs bevisa orimligheten i återanvändning är inte bara orimligt utan skapar även en stor osäkerhet i hela den tillverkande industrin. Vi föreslår att kommissionen ges i uppdrag att lägga fram ett nytt förslag för återanvändning av transportförpackningar som baseras på en vetenskaplig analys och konsekvensanalys.

EU-lagstiftning	Problembeskrivning	Lösning
Taxonomi samt delegerade förordningar (EU) 2020/852 (EU) 2023/2486 (EU) 2023/2485	Tillägg C Allmänna kriterier för tillämpningen av principen om att inte orsaka betydande skada på förebyggande och begränsning av föroreningar avseende användning och förekomst av kemikalier lägger en alltför stor börda på företagen med tanke på dess oproportionerliga nivå när det gäller principen om att inte orsaka betydande skada. Särskilt i punkterna f) och sista stycket, går utöver krav och definitioner i förordning 1907/2006 (REACH), som fastställer tydliga och allmänt antagna regler för begränsning vissa kemikalier i specifika användningar och utgör standarden för kemikalieefterlevnad i EU. Överensstämmelse med REACH-förordningen bör redan anses som att "inte orsaka betydande skada". Se även förslag no. 26 enligt Business Europe¹ samt förslag från CEFIC^{Fel!} Bokmärket är inte definierat. avseende Appendix C.	Begreppet "användning av" bör tas bort ur kravet i Tillägg C och istället förtydligas så att kravet gäller slutprodukt (kravet bör inte gälla exempelvis intermediärer i tillverkning). Paragraf f och sista stycket bör strykas.

Viktiga punkter i framtida utveckling

EU-lagstiftning	Problembeskrivning	Lösning
REACH-förordningen (EG) 1907/2006	Ett förenklat REACH måste tjäna två syften; skicka tydliga signaler för att driva investeringar och innovation i Europa samt förbättra skyddet för människors hälsa och miljön. Detta kan endast fungera om industrins behov kartläggs och effekterna av de nya lagstiftnings-initiativen mäts mot båda målen. Detta har inte gjorts, då förslagen utarbetades under en annan kommission med andra prioriteringar.	På EU-nivå måste kommissionen engagera sig i dialog med industrin för att förstå dess behov, och på svensk nivå måste regeringen säkerställa att den svenska positionen inte leder till ökad administrativ börda för industrin genom en aktiv dialog med industri och det nyinrättade implementeringsrådet. Den tidigare konsekvensbedömningen som gjorts av kommissionen måste uppdateras för att integrera de förändrade ekonomiska omständigheterna och regulatoriska bördorna. Bedöm vilka förbättringar som kan åstadkommas under befintlig lagstiftning jämfört med att införa nya initiativ.

EU-lagstiftning	Problembeskrivning	Lösning
PPWR-förordningen (EU) 2025/40	Nu är PPWR officiellt publicerad och är en förordning som vi i plastindustrin verkligen välkomnar. Tack vara kommande kvotplikter och krav på design för återvinning som införs kommer vi kunna ta stora steg för cirkularitet och kraftigt ökad återvinning av plastförpackningar. Dock kvarstår ett stort och mycket viktigt arbete i att ta fram alla de implementerande och delegerade akter som ingår i förordningen. Såväl europeisk som svensk plastindustri har det kämpigt under rådande lågkonjunktur. Läger är särskilt besvärligt för plaståtervinnarna som kämpar med osund konkurrens från utomeuropeiska återvinnare samt ökad import till EU av billig nyråvara från bland annat Asien. Detta i ett läge när branschen samtidigt står i behov av stora investeringar för att möta de krav som ställs i PPWR	Flera viktiga delegerade- och implementerande akter behöver komma på plats för att klargöra förutsättningarna för plastförpacknings- och plaståtervinningsindustrin. Där bland annat beräkningsprinciper för återvunnet innehåll, hållbarhetskriterier för återvinningsanläggningar, design får återvinningskriterier samt klasser för materialåtervinningsbarhet är särskilt viktigt. Vi vill särskilt trycka på vikten av att dessa akter: 1. Utformas så att de blir ett stöd för svensk och europeisk plastindustri och den omställning som väntar inom förpacknings- och återvinningsbranschen. 2. Inte medför en orimlig ökning av företagens administrativa börda utan snarare bidrar till att förenkla densamma. Inte blir försenade utan att man håller de deadlines som satts.

Lantbrukarnas riksförbund

Kommentar NNR: Vi bifogar också nedanstående excel-dokument då texten nedan blev väldigt liten

Nr	EU-lagstiftning	Beskrivning av regelbörd	Förslag på förbättring
1	Green Claims Directive (Ännu inte beslutat) Proposal for a DIRECTIVE OF THE EUROPEAN UNION AND OF THE COUNCIL on substantiation and communication of explicit environmental claims.	Green Claims -direktivet syftar till att förhindra vilseledande miljöpåståenden (greenwashing) och säkerställa att företags miljöpåståenden är transparenta, verifierbara och baserade på vetenskapliga metoder. Miljöpåståendena måste bygga på erkända vetenskapliga bevis och företag måste få sina miljöpåståenden granskade av tredje part innan de får användas i marknadsföring. Bland annat finns utmaningar gällande ägande och insamling av data, verifieringsmodeller som passar biogena processer och inkludering av jordbrukets positiva effekter på klimat och miljö (ex kollaring och biologisk mångfald). Förslaget riskerar att leda till green hushing, att man snarare undviker att visa på miljöegenskaper av rädsla för att det ska gå emot regeringen.	Regelverket bör inte begränsa miljöpåståenden till en viss tidsperiod, eftersom det kan begränsa möjligheten att kommunicera om långsiktiga strategier. Dessutom bör åtgärder som syftar till att motverka klimatförändringar etableras långsiktigt, om de ska vara effektiva. Regelverket bör bygga på existerande nationella initiativ, så som Agronod och Agrosfär, för att tillgängliggöra och dela data på ett säkert sätt mellan lantbrukare och andra aktörer i livsmedelskedjan. Finansiering av insamling och hantering av data bör möjliggöras från EU-kommissionen även för små och medelstora företag, inte bara för mikroföretag (vilket föreslås nu). Bördan för små företag vid inrapportering och uppföljning får ej bli för tung. Undantag ska ske för jordbruk som regleras inom CAP (liknande undantag finns för ekologisk produktion i förslaget).
2	Art- och habitatdirektivet Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter	Arter har fortsatt strikt skydd trots att populationen har återhämtat sig och har en gynnsam bevarandestatus, till exempel varg. Vargen har stor påverkan på tamdjurshållning och orsakar merarbete och kostnader för lantbruksföretag.	Mekanismen för att anpassa bilagorna i art- och habitatdirektivets artikel 19 behöver bli mer effektiv, så att regelverket snabbare kan anpassas till rådande förutsättningar.
3	CAP Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2021/2115 om [...] regler om stöd för de strategiska planer för CAP [...]	De så kallade grundvillkoren (enligt artikel 12 i förordningen) som lantbrukare måste uppfylla för att inte få avdrag på sina CAP-ersättningar är omfattande. I förenklingspaketet från 2024 kom lättnader i vissa normer för god jordbrukshävd (så kallade GAEC) i bilaga 3. Vad gäller de föreskrivna verksamhetskraven (så kallade SMR) i bilaga 3 ser LRF att lantbrukare riskerar att drabbas av dubbel sanktion. Dels sanktioner utifrån den lagstiftning där SMR ingår, dels sanktioner inom CAP. Även om det skett lättnader av GAEC, så innebär regelverket fortfarande en ökad regelbörd för lantbrukarna och risk för sanktioner. Ett antal GAEC reglerar områden där det inte finns miljöutmaningar i Sverige.	LRF anser att lantbrukare inte ska riskeras av sanktion mot samma förseelse i flera regelverk. Detta innebär att kopplingen till föreskrivna verksamhetskrav (SMR) bör tas bort från CAP. Vad avser normer för god jordbrukshävd (GAEC) anser LRF att majoriteten kan strykas. Detta gäller exempelvis GAEC 1 om att bevara permanent gräsmark där arealen gräsmark i Sverige snarare ökar än minskar, GAEC 7 och växtföljd och GAEC 6 om minimikrav för marktäckning.
4	CAP Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2021/2115 om [...] regler om stöd för de strategiska planer för CAP [...]	Enligt regelverket för CAPs första pelare ska medlemsländerna införa miljöinriktade ersättningar som baseras på en årlig ansökan. I CAPs andra pelare ingår också miljöinriktade ersättningar, men dessa ska vara knutna till ett flerårigt åtagande. Kravet på ett flerårigt åtagande kan visserligen innebära en viss trygghet för lantbrukarna men det ger också ökad regelbörd, t.ex. vid överlåtelse av mark mellan företagare.	LRF anser att medlemsländerna ska få möjlighet att tillämpa ettåriga miljöersättningar även i CAPs andra pelare.
5	CAP Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2021/2115 om [...] regler om stöd för de strategiska planer för CAP [...]	Osäker på exakt regelverk (kan gälla genomförande akt eller delegerad akt). I ansökan om investeringsstöd ställs krav på att lantbrukaren tagit in offerter från entreprenörer. Myndigheternas handläggning av ansökningar tar ofta längre tid än offerterna gäller. Detta skapar en otrygghet för lantbrukarna och onödig administration.	LRF anser att myndigheterna i sin handläggning av ansökningar om investeringsstöd ska kunna utgå från rimlighetsbedömningar av kostnader i stället för faktiska offerter.
6	CAP Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2021/2115 om [...] regler om stöd för de strategiska planer för CAP [...]	Artikel 102 Medlemsländerna ska ange ett "enhetsbelopp" för varje intervention i de strategiska CAP-planerna. Ett enhetsbelopp kan sägas vara en genomsnittlig kostnad för ett projekt, en investering eller ersättningsnivån per hektar för en viss intervention. Om det i uppföljningen framkommer att de faktiska enhetsbeloppen skiljer sig väsentligt från de planerade så behöver medlemslandet förklara varför. Detta har skapat ett tungt system för uppföljning som inte säger mycket om vilka effekter politiken ger. Systemet gör det också komplicerat för medlemsländerna att genomföra ändringar av de strategiska planerna. Systemet drabbar därför i slutändan lantbrukarna eftersom politiken endast med svårigheter kan anpassas efter förändrade behov.	LRF anser att systemet med enhetsbelopp för uppföljning av politiken bör förenklas avsevärt.
7	EUs avskogningsförordning	Mycket svårt att leva upp till kraven i förordningen. Det gäller allt från rapportering av producerade råvara till spårbarhet genom produktkedjan. Förordningen tillåter inte att fd betesmark som nu är skogäterskapas till betesmark igen. Inte heller utveckling av kött- och mjölkgårdar i mellanbygd kan expandera.	Artikel 2 behöver ändras enligt följande: ARTICLE 2 DEFINITIONS (NEW PROPOSAL IN BOLD) (3) deforestation means the conversion of forest to agricultural use, whether human-induced or not. This does not include re-conversion of forest that was previously mainly used for agricultural purposes in any period after 1950. För spårbarhet måste allokeringsmetoder som klarar komplicerade processer (som massabruk) tillåtas. Det finns redan idag på marknaden accepterade Chain of custody modeller (ex ISO, PEFC, FSC). Due Diligence. Principen "once compliant - always compliant" måste gälla. Det står i vägledning men inte i den legala texten.
8	Vattendirektivet	"One out – all out" tydliggör inte alls att trender och förändringar i vattenkvaliteten över tid kan leda till en marginell förbättring av den övergripande kvalitets statusen. Samma regel gäller kemisk status, om det prioriterade ämnet utgör en risk identifieras den kemiska statusen som dålig. Den här metoden leder till att förbättringar och försämringar är otillräckligt uppfattade och har negativa följder för vattenförvaltningen. Utöver det är inte vattendirektivet anpassat till de klimatförändringar som skett efter det att direktivet trädde i kraft.	
9	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ("EUs växtskyddsmedelsförordning")	Med undantag för några särskilt utpekade omständigheter ges inga rättsliga möjligheter i förordning (EG) nr 1107/2009 att beakta behov, nytta och samhällsekonomiska konsekvenser vid beslut om godkännande av verksamma ämnen inom EU respektive produktgodkännande av växtskyddsmedel. Problemet påpekas av KemI i Förstudie avseende Kemikalieinspektionens möjligheter att väga in nyttan och ekonomiska konsekvenser gentemot risk i enskilda beslut för växtskyddsmedel (2024-11-26) vilken bestämdes av Växtskyddsrådet. Ett syfte med det harmoniserade regelverket var att hindra en snedvridning av konkurrensen i livsmedelsproduktionen inom EU, men skillnaderna i medlemslänndernas tillämpning och syn på målkonflikten mellan behov och risker är idag betydande. EU, och Sverige, behöver öka sin livsmedelsproduktion och beredskap. Samtidigt blir tillgången på verksamma ämnen allt lägre och alternativ försvinner betydligt snabbare än nya kommer till.	Mot bakgrund av EUs, och Sveriges, behov av en ökad livsmedelsproduktion, en stärkt beredskap och likvärdiga konkurrensvillkor på den gemensamma marknaden bör EUs växtskyddsmedelsförordning eller tolkningen av densamma, i större utsträckning medge att frågan om nytta vägs in i godkännandeprocessen, istället för att endast fokusera på fara och risk.

Bifogat finns även ett papper från LRFs paraplyorganisation i Bryssel, Copa Cogeca som LRF skickat med. LRF står bakom och har ok:at CC:s förslag. De anger dock att inte alla förslag är helt relevanta för oss i Sverige och det är också ett år sedan de togs fram, så det kan hända att inte alla är aktuella längre. LRF har inte hunnit gå igenom dem nu. Pappret ska också uppdateras nu de kommande månaderna, men det är vad som finns i dagsläget.

Livsmedelsföretagen

LI kommenterar att listan inte är heltäckande men de har fått med de som vållar mest diskussion nu och i vissa fall sedan många år. De anger vidare att de tycker att många av förslagen i Business Europes papper är bra.

EU-lagstiftning med förenklingspotential – livsmedel

- Hela due diligence-fältet inkl avskogningsförordningen (EUDR) ställer delvis överlappande krav och bör kunna samordnas bättre, vilket kommissionen också har på agendan genom den s k omnibus-förordningen. Här är det också viktigt att se över utformningen av övervakningen av efterlevnad och kraven på rapportering som är oerhört betungande. Dessutom är sanktionerna i många fall drakoniska och inte proportionerliga.
- Den kommande lagstiftningen om hållbarhetspåståenden ("green claims") riskerar att bli en tvångströja som förhindrar även relevant och ansvarsfull hållbarhetskommunikation om produkter. Det är särskilt viktigt att man inte inför någon förhandsgranskning av sådana påståenden.
- Förordningen om s k närings- och hälsopåståenden från 2006 är ett svårtillämpat, komplicerat och alltför restriktivt regelverk som gör det svårt för företag att kommunicera om sina produkter och därigenom skapar hinder för produktutveckling och innovation. Man missar också möjligheten att använda hälsorelaterad produktkommunikation som ett verktyg i att förbättra matvanor och därmed folkhälsan. Regelverket innebär t ex orealistiskt hårda krav på minskning av socker/salt/fett i produkter för att få kommunicera sådana minskningar till konsumenterna, långdragna och svårförutsägbara ansökningsprocesser för nya hälsopåståenden samt en fastställd lista med formuleringar som i många fall är helt obegripliga för konsumenten och därmed verkningslösa.
- Lagstiftningen om s k "novel foods" innebär ett tidskrävande och dyrt tillståndsförfarande för att få sälja nya livsmedel, vilket definieras som produkter som inte funnits inom EU före 1997. Givetvis är det viktigt att säkerställa att livsmedelsprodukter är säkra men förordningen skulle behöva ett rejält omtag för att främja produktutveckling och innovation inom EU – i dagsläget är det precis tvärtom, vilket gör att viktig Fol-verksamhet försvinner från Europa.
- Förordningen om livsmedelsmärkning behöver ses över för att göra den enklare och mer effektiv i att upprätthålla den inre marknaden för livsmedelsprodukter. T ex bör möjligheten till nationella särregler om ursprungsmärkning begränsas eftersom den inneburit mycket regelkrångel med olika regler i olika länder, trots harmoniserad EU-lagstiftning. Regelverket behöver också kompletteras på vissa punkter där harmoniserade regler ännu saknas, vilket innebär samma slags regelkrångel med olika nationella regler att förhålla sig till. Det gäller bl a märkning av produkter som lämpliga för vegetarianer/veganer, varningsmärkning om ev förekomst av allergener, samt hur man ska ange enzymer i ingrediensförteckningen.
- De nya reglerna för geografiska/ursprungsbeteckningar som beslutades 2024 har orsakat både absurda och avsevärda problem när man använder berörda produkter som ingrediens i ett

sammansatt livsmedel, vilket blev tydligt i fallet med Gårdschips och parmesan under sommaren/hösten 2024. Här behöver tydliga övergångsregler tas fram.

- Kraven när ett företag vill ansöka om utökad användning av en tillsats bör förenklas avsevärt och de nationella myndigheterna bör vid behov (särskilt när det gäller enskilda mindre och medelstora företag) delta i utformandet av ansökan, för att uppnå andemeningen i tillsatsförordningen såsom att bevara näringskvalitet, öka hållbarheten (och därmed minska matsvinn), mm.
- I förordningen om förpackningar och förpackningsavfall (PPWR) skulle det behövas en enklare möjlighet till undantag från kraven på återbruk av förpackningar, särskilt i de fall där välfungerande system för återvinning redan finns.

Svensk Handel

Avskogningsdirektivet

Det finns en hel del förenklingar att göra kopplat till avskogningsdirektivet. Vi väljer att lyfta tre delar här.

- Vi menar att det är nödvändigt att införa längre implementeringstider. Vi menar att EU-kommissionen bör ge minst ett och ett halvt års implementeringstid innan lagstiftningen träder i kraft.
- Det är också viktigt att all nödvändig information och underlag inför implementeringen finns på plats i god tid innan implementeringstiden. Det innebär att information, vägledning och datasystem ska vara klara innan direktivet börjar gälla.
- En tredje sak vi vill lyfta här är kravet på spårbarhet hela vägen. Alla aktörer förväntas ha spårbarhet och även göra samma kontroller av flera aktörer i samma kedja. Här måste företagen kunna förlita sig på de kontroller som gjorts tidigare i kedjan genom etablerade certifieringsorgan.

Due diligence directive

Due diligence är ännu i ett tidigt skede av processen och det är i dagsläget svårt att se hur det kommer att utformas i slutändan.

Sommaren 2027 ska det börja appliceras på de största företagen. Det är därför viktigt att det i slutet av detta år är tydligt för företagen vilka krav due diligence direktivet kommer ställa på företagen. Detta för att företagen ska ha möjlighet att förbereda sig inför implementeringen.

Green Claims directive

Vi välkomnar direktivets syfte att säkerställa att miljöpåståenden är välgrundade och riktiga. Detta för att skydda konsumenter från icke-styrkta, felaktiga eller rentav falska miljöpåståenden som existerar idag.

Att förebygga green-washing är oerhört viktigt. Våra medlemsföretag eftersträvar alltid att underlätta och stödja övergången till mer miljömässigt hållbar produktion och att ge konsumenterna verktyg för välinformerade beslut. Men direktivet riskerar skapa otydliga förutsättningar, byråkratiska hinder och osäkerhet för företagen.

Det finns nämligen **betydande oklarheter kring direktivets tillämpningsområde, definitioner, tolkningsutrymme och hur det kommer förhålla sig till det befintliga marknadsrättsliga regelverket.**

Vi vill därför lyfta de delar vi är mest oroade över och som vi menar hämmar framväxten av en mer miljömässigt hållbar marknad samt leder till ökad administrativ börda för företagen, högre kostnader och försämrade miljöinformation.

- Den mest problematiska delen i direktivet är Artikel 10, krav på att företag behöver erhålla ett förhandsgodkännande och intyg om överensstämmelse av en tredje part. Kravet riskerar att leda till betydande kostnadsökningar, tidsfördröjningar och osäkerheter, samt en hel del administration och handläggning.
- Kombinerat med de höga sanktionerna riskerar man att avskräcka företag från att använda miljöpåståenden (så kallad "green hushing") eller att uppmuntra företag att göra mer abstrakta påståenden, vilket strider mot direktivets syfte. En långdragen process för förhandsverifiering skulle även försvåra användning av miljöpåståenden vid tidsbegränsade kampanjer och för säsongsbaserade varor. Särskilt drabbade blir små- och medelstora företag vars hela konkurrenskraft och möjlighet att slå sig in på marknaden i många fall bygger på att ta fram innovativa och hållbara produkter och att kunna berätta om det.
- Det är viktigt att de nya reglerna som tas fram främjar de konkurrensmässiga förutsättningarna för företag, både inom EU och globalt. För att undvika överlappning och otydlighet bör harmonisering säkerställas mellan redan gällande och ny reglering. Detta gäller bland annat *Empowering Consumers for the Green Transition*, *Corporate Sustainability Reporting Directive* samt *Sustainability Reporting Standards*. Vi anser att de olika lagstiftningarna måste vara harmoniserade och tydligt komplettera varandra. Oklarheter och dubbelreglering kan uppstå, exempelvis kring vad som gäller när ett företag vill lyfta ett avsnitt från sin hållbarhetsrapport (enligt CSRD) på sin hemsida.
- Otydliga definitioner i direktivet skapar oklarheter kring förslagets tillämpningsområde som även kan tolkas olika i olika medlemsländer. Det finns därmed en risk att olika medlemsländers ackrediterade organ gör olika tolkningar av kriterierna för att styrka ett miljöpåstående. En oenhetlig prövning av miljöpåståenden riskerar att ge en konkurrensnackdel för svenska företag, både vad gäller vilka miljöpåståenden som accepteras och kostnaden för att styrka miljöpåståenden relativt andra länder.

Svenskt Näringsliv

Svenskt Näringsliv har fått en separat förfrågan från Klimat – och Näringsdepartementet om att inkomma med förenklingsförslag och har själva skickat in dessa. Vi hänvisar därför till Svenskt Näringslivs rapportering till KN. För att samla alla NNRs medlemmars förslag har vi dock också kopierat in dessa nedan.

Svenskt Näringsliv anger att nedanstående utgör förslag utöver Business Europes lista med 68 regelförenklingsförslag som Svenskt Näringsliv har bidragit till (Reducing regulatory burden to restore the EU's competitive edge).

1. Regulation on foreign subsidies distorting the internal market

- I. **Regulation (EU) 2022/2560 of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022 on foreign subsidies distorting the internal market, PE/46/2022/REV/1, OJ L 330, 23.12.2022, p. 1–45**
- II. The new FSR regulation leads to a considerable administrative burden for companies. Under the current system, European companies that operate globally are unduly burdened, as they are required to file a notification if they receive significant foreign financial contributions and want to participate in larger public procurements or undertake mergers or acquisitions. Because the FSR bases its notification system on the very broad concept of “foreign financial contribution”, European companies operating globally must gather an enormous amount of information, which usually isn’t readily available. Collecting the very detailed data on financial contributions from third countries is an extremely difficult task, as most of the required information categories do not correspond to actual business and/or accounting practices and are therefore not readily available in a central database. This makes it a very tedious, manual task involving many different internal stakeholders around the world to collect the relevant information. Even though the Commission, through the FSR implementing regulation, have tried to simplify the notification procedure, the collection of data on foreign financial contributions is the main administrative burden, and is still not improved.
- III. Under the FSR the Commission interprets third countries as including the EFTA EEA States. Given that one of the foundations of the EEA is that where there are common rules, there should be no trade defence measures between the Contracting Parties. Under the EEA Agreement, the EEA EFTA States – i.e. Norway, Iceland and Liechtenstein – are governed by the same rules on competition and on State aid as the EU Member States (for the former set out in the EEA Agreement and in the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice). The application of those rules is monitored by the EFTA Surveillance Authority, which in this field has the same powers as the European Commission, under the control of the EFTA Court. Given this, the EFTA EEA States should not be treated as third countries with respect to the FSR regulation. As these countries are important trade partners and countries where many European companies are active, such a change would lead to a significant improvement of the administrative burden.

2. Upphovsrätt

- I. Problemet är att vi har harmoniserat upphovsrätten genom en uppsjö direktiv. Direktiven har sedan genomförts på 27 olika sätt. Här är några av direktiven.

Directive (EU) 2019/789 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 laying down rules on the exercise of copyright and related rights applicable to certain online transmissions of broadcasting organisations and retransmissions of television and radio programmes, and amending Council Directive 93/83/EEC

Directive (EU) 2019/790 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2019 on copyright and related rights in the Digital Single Market and amending Directives 96/9/EC and 2001/29/EC

Directive (EU) 2017/1564 of the European Parliament and of the Council of 13 September 2017 on certain permitted uses of certain works and other subject matter protected by copyright and related rights for the benefit of persons who are blind, visually impaired or otherwise print-disabled and amending Directive 2001/29/EC on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society

Directive 2014/26/EU of the European Parliament and of the Council of 26 February 2014 on collective management of copyright and related rights and multi-territorial licensing of rights in musical works for online use in the internal market

Directive 2006/116/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the term of protection of copyright and certain related rights (codified version)

Directive 2006/115/EC of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on rental right and lending right and on certain rights related to copyright in the field of intellectual property (codified version)

Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society

Directive 2011/77/EU of the European Parliament and of the Council of 27 September 2011 amending Directive 2006/116/EC on the term of protection of copyright and certain related rights

- II. Alla företag, och nästan alla privatpersoner, berörs av det upphovsrättsliga regelverket. Vi har ett femtontal EU-direktiv som genomförts på 27 olika sätt. Till det kommer nationella lösningar vid sidan av direktiven. Det gör att upphovsrätten inom EU är fullständigt oöverskådlig. Det som är ett tillåtet upphovsrättsligt avtal i Danmark är det inte i Sverige, den användning som är tillåten i Österrike är inte tillåten i Tyskland och så vidare. Det gör att europeiska företag har enorma trösklar för att verka på EU-marknaden. Upphovsrätten är också svår att överblicka ens i medlemsstaterna på grund av mängden av EU-direktiv.

Upphovsrätten gäller allt från bilder till datorprogram, från texter till formgivning.

- III. Upphovsrätten behöver harmoniseras så att vi får en lagstiftning som är lättbegriplig och lättöverskådlig.

3. Mervärdesskattedirektivet

- I. **Mervärdesskattedirektivet <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj/eng> och Council Directive 2006/112/EC of 28 November 2006 on the common system of value added tax**
- II. Företagen är oavlönade uppbördsmän för någon annans skatt dvs konsumenterna. Föråldrade komplexa kostsamma regler med mycket hög regelbörda som motarbetar en hållbar tillväxt & konkurrenskraft
Blogg: https://www.svensktnaringsliv.se/blogg/fokus-pa-skatterna/eus-vat-expert-group-ser-behov-att-forandra-eus-momsregler_1225053.html
- III. En översyn behövs såväl kortsiktigt som långsiktigt. Förslag finns i rapporten som länkas till i rapporten. Se bloggen där punkter finns under rubrikerna kortsiktiga förslag & text kring långsiktigt mål.

4. **Deforestation Regulation – EUDR**

- I. **EUDR – Deforestation Regulation, Regulation (EU) 2023/111 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2023 on the making available on the Union market and the export from the Union of certain commodities and products associated with deforestation and forest degradation and repealing Regulation (EU) No 995/2010 (Text with EEA relevance)**
- II. Deforestation is a significant and severe global issue with far reaching environmental, social and economic consequences. Measures, including legislation, to halt and reverse deforestation are necessary to secure a sustainable future and is welcomed by the Confederation of Swedish Enterprise. We realise the importance of the issue and want to be a part of the solution.

Unfortunately, the EU regulation on deforestation free products (EUDR) is not fit for purpose. To render the legislation fully implementable, a revision, including a more flexible approach to traceability, will be needed. Otherwise, it is unlikely that goods produced from mixed materials in large-scale industrial processes will be compliant and small businesses, lacking resources to fulfil the substantial administrative requirements, risks going out of business.
- III. If full revision of EUDR, securing that the goal of the legislation is met without creating unnecessary administrative burden, is not feasible at the moment; improvements can be made by clarifications in the guiding documents accompanying EUDR.

It must be clear from the EUDR Guidance that:

- (1) Downstream operators or traders are not required to verify the validity of the information contained in due diligence statements submitted by upstream operators. Downstream operators or traders should only ascertain the availability of a due diligence system and a due diligence statement on the EU Information System, which will be confirmed by the receipt of a due diligence statement reference number from the upstream operators.

To ensure the effectiveness of the regulation without imposing unreasonable administrative burdens on operators with very limited capabilities to validate the information in all due diligence statements throughout their supply chains.

- (2) Any violations of the prohibition in Article 3 discovered after the product has been placed on the market shall be handled by national competent authorities, in dialogue with the operator concerned. Sanctions or other penalties should be proportional to the violation committed, with the most severe punishment reserved for operators deliberately causing deforestation. Downstream operators that had ascertained that the responsible operator had a due diligence system and valid reference numbers should generally not be affected by the sanctions or other penalties.

To make sure that penalties are proportionate to the offence committed and are not applied retroactively to operators and traders without control over the mistake or problem. And to avoid that a small amount of non-compliant material "contaminate" large amounts of otherwise compliant product.

- (3) Raw materials sourced during the transition period and placed on the market before the entry into application of EUDR, and derived products made from that material, regardless of when they are placed on the market, are not subject to the provision of the EUDR.
To provide legal certainty during the transition period.

5. Extended Producer Responsibility - EPR

I. Several legal files include Extended Producer Responsibility.

- Waste Framework Directive (**Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives**) sets the basic principles for waste management, including the "polluter pays principle" and EPR. The latest revision also proposes an EPR scheme for textiles.
- Packaging and Packaging Waste Regulation (**Regulation (EU) 2025/40 of the European Parliament and of the Council of 19 December 2024 on packaging and packaging waste**) includes EPR provisions to ensure that producers are responsible for the entire lifecycle of their packaging.
- Directive on Waste Electrical and Electronic Equipment (WEEE) (**Directive (EU) 2024/884 of the European Parliament and of the Council of 13 March 2024 amending Directive 2012/19/EU on waste electrical and electronic equipment**) promotes the collection, recycling, and recovery of e-waste and includes EPR obligations for producers
- Batteries Regulation (**REGULATION (EU) 2023/1542 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 12 July 2023 concerning batteries and waste batteries**) regulates the collection, recycling, and disposal of batteries and accumulators, incorporating EPR to ensure producers are responsible for the end-of-life management of their products.

- II. EPR systems differ across Member States, each having unique collection and sorting requirements, registration rules, and reporting obligations. This complexity creates unreasonable administrative burdens for companies and hampers efficient use of the collected materials. Despite common EU frameworks like the Packaging and Packaging Waste Regulation, reporting varies widely as different collection organisations are still allowed to set specific requirements. Reporting times also vary (yearly, biannually, semi-annually, quarterly). To further complicate the reporting, EU member states are creating new EPR schemes and expanding product categories and different collection organisations are setting their own eco-modulation fee rules.

- III. Rules on EPR within the EU should be harmonised across Member States, with special regard to:

- What information needs to be reported, including:
 - Scope and definition of concerned “article/materials”. We recommend the use of custom tariffs code to identify product groups.
 - Who should comply with the reporting.
 - When and how often reporting should occur
- We encourage a centralised EU-registry to meet the obligations across all Member States. A one stop shop would greatly ease the administrative burden for all companies selling products or packaging falling under EPR schemes.

6. Standardisation regulation

I. Regulation (EU) No 1025/2012 of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 on European standardisation

- II. Using standards to provide voluntary guidance on how to fulfil legislative requirements is a cost-efficient way to make sure that the legislation is fit for purpose, lessens the regulatory burden and supports innovation. However, these advantages are lost when standards are made a de facto mandatory part of legislation.

The system is most effective when legislators set all essential requirements on a policy level and rely on the standardisation community to develop the necessary technical guidance based on their subject matter expertise. Highly specific standardisation requests from the European Commission limit the ability of the standardisation community to find the best possible common solutions. Instead, they are forced to focus on minimally fulfilling policy requests. This disrupts the connection between the European standardisation and its global counterparts, as there is limited international interest in creating global standards primarily to meet regional legislation. As a result, technical requirements in European and international standards diverge, and compliance with European standards no longer grants European businesses access to the global market. Additionally, European influence on the technical content in global standards risks being significantly reduced.

- III. The clear distinction between mandatory legal requirements and standards used on a voluntary basis to show compliance must be restored. Mandatory, or de facto mandatory, standards should be exceptions to the rule and copyright holders should retain the right to be compensated if these documents are made publicly available. In addition, standardisation requests from the European Commission must be technically sound, allow freedom for experts to standardise state of the art solutions and allow for the needed development time.

Well defined roles and responsibilities will promote the public private partnership between EU legislators and the European Standardisation Organisations (ESOs) and enable cooperation with global standardisation organisations. This will support the free movement of goods on the EU internal market as well as the competitiveness of European companies on the global market. The problem lies not in the regulations in place but rather in the implementation and the interpretations of those. So rather than creating new rules and regulations we should focus on clarifying, simplifying and providing guidance.

7. WFD – End-of-waste criteria

- I. **Directive 2008/98/EC of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on waste and repealing certain Directives**
- II. A key ambition of the Commission should be to foster large-scale circular flows of secondary materials across borders within the European Union. Being able to draw full potential of the single market is a key prerequisite to spur innovations and commercialization of promising technological solutions, strengthen the incentives for substantial investments and making best use of comparative advantages in for instance recycling and repurposing technologies and infrastructure. Today, primary goods and raw materials enjoy the free movement on the single market, but secondary goods and materials are largely discriminated against. **As soon as a material has been classified as waste a whole new set of rules enter into force, entailing considerable administration and excessive legislative compliance** which stalls trade and the progression to a more circular economy. If the EU is to decrease its dependence on virgin raw materials, especially those critical materials imported from third-party countries, the conditions for a circular single market that is profitable must be enhanced. Pending a more thorough overhaul of the Waste Framework Directive in the future, end-of-waste criteria are identified as a highly feasible way of boosting a circular economy in the EU.
- III. The Commission should undertake efforts to develop and harmonize additional end-of-waste criteria. It is being developed now for plastics and textiles and already exists for iron and steel. Such criteria and definitions need to be reviewed regularly as technological advancements make the safe handling of waste all the easier and more economically attractive. The scope of what is classified as waste needs to shrink continuously. One option, which is practice today, is for the JRC to initiate work on developing further criteria, but it is imperative that these are developed in close dialogue with European businesses and industries. Such a procedure is however very resource-intensive for both the Commission and various stakeholders, for which reason **the Commission could investigate how they could give recognition to end-of-waste criteria developed for a particular value chain by stakeholders within that chain. This would open for fast-tracking and additional boosting of value chains** that have already undertaken much work in adopting their own mutually recognized end-of-waste criteria.

8. Green Claims

- I. **COM(2023) 166 final (ongoing)**
- II. The Confederation of Swedish Enterprise sees a substantial problem in the directive concerning the proposal that environmental communication/claims should be pre-approved by a third party, so-called verifiers. Should the pre-approvals pass through the trilogues and become reality for companies, the criteria below should be adopted. It will not solve the inherent problems associated with the pre-approval procedure but will simplify for companies and make it more predictable.
- III. The following measures should be introduced:
 - A standardized and common assessment form/process for how pre-approvals should be checked and approved, applicable in all member states.

- A set maximum timeframe for how long a pre-approval can take before a decision must be communicated to the applying company. We have no opinion on how long it should take, but we would favour weeks rather than months.
- A standardized cost model to increase transparency and create some kind of economic predictability, e.g., fees for applying for approval.
- Any exceptions to pre-approval and rules on how long an approval is valid must be harmonized across the EU.
- The Commission should provide thorough guidance on pre-approvals before this part of the directive comes into force.
- National supervisory authorities (the Swedish Consumer Agency here) should prioritize market control and supervision higher than they do today. Of course, there is no guarantee that other countries will prioritize the same.

9. Redovisningsdirektivet

I Redovisningsdirektivet finns flera utmaningar och vi har delat upp de i fyra olika områden enligt nedan:

I. **Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag**

- II. Krav på hållbarhetsrapportering är betungande och saknar proportionalitet. Rapporteringsramverket är inte anpassat till den omfattande grupp företag som ligger i tillämpningsområdet.
- III. För att lätta på rapporteringsbördan bör gränsvärdena för krav på att upprätta hållbarhetsrapport höjas (se definitionen av stora företag/koncerner i artikel 3). En harmonisering av tillämpningsområdet för CSRD och CS3D vore välkommet. Det skulle i så fall innebära att företag/koncerner med under 1 000 anställda och mindre än 450 MEUR i nettoomsättning undantas från krav på att lämna hållbarhetsrapport. Under alla omständigheter bör gränsvärdet antal anställda i definitionen av stora företag/koncerner höjas till 500.

I. **Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag**

- II. Direktivets vida och otydliga beskrivning av hållbarhetsrapportens innehåll i kombination med att kommissionen fått ett brett uppdrag att anta delegerade akter med standarder för hållbarhetsrapportering har gjort att rapporteringsramverket för blivit alltför omfattande och otydligt. I kombination med kravet på revisorsgranskning skapar detta en ohållbar situation för rapporterande företag. Skrivningarna om rapportering i värdekedjan innebär en orimlig indirekt administrativ börda för SME-företag.
- III. För ett mer proportionerligt regelverk som ligger mer i linje med de internationella standarderna för hållbarhetsrapportering från ISSB bör direktivets definition av väsentlighet ses över och uppdraget till kommissionen att anta standarder snävas in. Skrivningarna om rapportering i värdekedjan bör omarbetas i syfte att underlätta indirekta konsekvenser för SME-företag. Kommissionens uppdrag att ta fram sektorspecifika standarder senast den 30 juni 2026 bör

skjutas på framtiden. Tydliggör att syftet med dessa standarder är att skapa jämförbarhet och att de ska vara vägledande och inte innehålla ytterligare rapporteringskrav. (Artikel 19a och 29b)

I. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag

- II. Hållbarhetsrapportering för legal enhet bör inte krävas om rapportering görs på koncernnivå. Kravet är onödigt och administrativt betungande. Kostnaderna står inte i proportion till värdet av informationen. Detta gäller även taxonomirapporteringen, där kommissionen tolkat redovisningsdirektivets krav som att KPIer ska rapporteras för alla stora företag som ingår i en koncern. Alla former av undantag från principen om koncernrapportering bör därför tas bort.
- III. Stryk undantaget som innebär att stora företag av allmänt intresse behöver upprätta en självständig hållbarhetsrapport oavsett om de omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. (Artikel 19a.10)
Ta bort kravet på att rapportera i hållbarhetsrapporten för koncernen om betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera dotterföretag vad gäller risker och inverkan. (Artikel 29a.4)

I. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad

- II. Kravet på att tillhandahålla förvaltningsberättelsen (inklusive hållbarhetsrapporten) i ett enhetligt elektroniskt format bör ses över. Det format som används i EU innebär att det rapporterande företaget behöver ange elektroniska taggar för hållbarhetsrapportens datapunkter. Processen är komplicerad och tidskrävande för de företag som saknar system för detta. Den föreslagna taxonomin för elektronisk taggning av hållbarhetsrapporter enligt ESRS samt de upplysningar som ska lämnas enligt taxonomin för hållbara investeringar som nyligen publicerades av ESMA, innehåller över 8 000 olika etiketter. Det finns hög risk att det elektroniska formatet kommer att fördröja publiceringen av årsredovisningen.

Översynen bör även omfatta det krav på elektronisk rapportering enligt ESEF som gäller för börsnoterade företag sedan 2020 enligt öppenhetsdirektivet. Erfarenheten av elektronisk rapportering i dessa företag är att EU-formatet har gjort årsredovisningsprocessen mer komplicerad och mindre flexibel. Sena ändringar av rapporten nära publicering är svåra och kan innebära att taggningen behöver göras om. Kravet på att de elektroniska taggarna ska granskas av revisorerna är ytterligare ett moment som komplicerar processen. Att skjuta upp publiceringsdatumet är i regel inte ett alternativ för börsnoterade företag som måste publicera rapporten så nära balansdagen som möjligt för att minimera risken för att händelser inträffar efter balansdagen som får konsekvenser för innehållet i årsredovisningen. Trots de resurser som läggs på rapportering enligt ESEF är marknadens efterfrågan på elektronisk finansiell information i det närmaste obefintlig. Noterade företag vittnar om att nedladdningarna av elektroniska rapporter från deras webbplatser är extremt få och att de inte får några frågor om de elektroniska rapporterna från användare.

- III. Sammantaget bör kravet på elektronisk rapportering ses över i syfte att hitta en modernare och mer flexibel metod för taggning av årsredovisningen. Fram till dess bör kravet på att rapportera elektroniskt pausas. Om inte det är möjligt bör företagen ges extra tid (åtminstone en månad) för att ta fram en elektronisk rapport efter det att den formella årsredovisningen publicerats. Det skulle möjliggöra en betydligt smidigare rapporteringsprocess. (Artikel 29d redovisningsdirektivet, artikel 4.7 öppenhetsdirektivet).

10. Taxonomiförordningen

I Taxonomiförordningen finns flera utmaningar och vi har delat upp de i två olika områden nedan:

- I. **Europaparlamentets och rådetsförordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar**
 - II. Definitionerna av KPI-er bör ses över för att säkerställa relevant rapportering och taxonomin fångar upp rätt saker. Nuvarande definitioner innebär att företagens omställning inte återspeglas på ett korrekt sätt. Rapporteringen enligt taxonomin är komplicerad och kostsam.
 - III. Ta bort kravet på att rapportera driftsutgifter. Omarbeta definitionen av kapitalutgifter och tillåt att investeringar i forskning och utveckling inkluderas. Se över komplexiteten i tekniska granskningskriterier, kriterier för DNSH och minimiskyddsåtgärder. Inför en väsentlighetströskel för att undvika onödiga rapporteringskostnader.
-
- I. **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2178 av den 6 juli 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852**
 - II. De ytterligare upplysningskrav (utöver de indikatorer som ska lämnas enligt artikel 8) saknar proportionalitet och saknar koppling till taxonomins syfte. Rapporteringsmallarna är komplicerade och svårlästa. Det är inte rimligt att ett företag som bedriver verksamhet som inte omfattas av taxonomins tekniska granskningskriterier ska behöva rapportera.
 - III. Den delegerade förordningen bör ses över. Utöver taxonomins indikatorer bör rapporterande företag inte krävas på fler upplysningar. Att det finns underlag för indikatorerna och att beräkningar genomförts på rätt sätt säkerställs av kravet på revisorsgranskning. Det saknas anledning att lämna upplysningar i årsredovisningen som är bättre lämpade som intern dokumentation. Användare efterfrågar inte informationen.

11. Visselblåsardirektivet

- I. **Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten**
- II. Visselblåsardirektivet innehåller skyldigheter att inrätta rapporteringskanaler. Rapporteringskanaler kan enkelt beskrivas som ett system där personer som är verksamma i t.ex. ett företag tryggt och under konfidentialitetsskydd ska kunna anmäla missförhållanden. Den som tar emot rapportering har bl.a. en skyldighet att utreda missförhållanden och återkoppla om åtgärder till den rapporterande personen.

Svenskt Näringsliv anser att det är av största vikt att personer verksamma i företag uppmärksammar företagen på missförhållanden som kan omfatta överträdelser av gällande rätt. Innan visseblåsdirektivet infördes hade många koncerner gemensamma rapporteringssystem, som både var effektiva och skapade förtroende hos de som rapporterade.

Att direktivet kräver att varje enskilt företag inrättar lokala rapporteringskanaler i stället för koncerngemensamma skapar stora problem. Det är inte bara mycket kostsamt för företagen utan leder också till mindre effektiva utredningar. Dessutom riskerar åtgärder att bli mindre kraftfulla. Även moderbolagets möjligheter att få information och agera försämras kraftigt. Den rapporterade personens skydd i form av konfidentialitet är lättare att upprätthålla med koncerngemensamma kanaler.

Visseblåsdirektivets bestämmelser

Av artikel 8.1 i visseblåsdirektivet framgår bl.a att rättsliga enheter inom privat sektor (företag) har en skyldighet att inrätta interna rapporteringskanaler och förfaranden för rapportering av information om överträdelser och uppföljning. Av artikel 8.3 framgår att denna skyldighet omfattar företag med 50 eller fler arbetstagare. I artikel 8.6 anges att rättsliga enheter inom den privata sektorn som har 50 till 249 arbetstagare får dela resurser avseende mottagandet av rapporter och utredningar som ska genomföras utan att det påverka skyldigheter för de rättsliga enheterna att upprätthålla konfidentialitet, ge återkoppling och åtgärda rapporterade överträdelser i enlighet med direktivet.

- III. Direktivets bestämmelse i 8.6 om vilka företag som kan dela rapporteringskanaler bör ändras så att rapporteringskanaler på koncern- eller gruppnivå är möjliga.

12. Socialförsäkringsförordningen

- I. **Regulation (EC) No 883/2004 of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 on the coordination of social security systems.**
- II. Medlemsstaternas olika trygghetssystem står inför stora utmaningar med allt färre som ska försörja allt fler, samtidigt som arbetsmarknaden förändras i spåren av globalisering, grön- och digital omställning samt digitalisering. För att värna och öka den fria rörligheten inom EU fyller samordningsbestämmelserna om sociala trygghetssystem en viktig funktion.
- III. Att utveckla och modernisera samordningen av de sociala trygghetssystemen för att mer effektivt stödja den fria rörligheten, måste ske med respekt för medlemsstaternas olika typer av trygghetssystem och förutsättningar. Svenskt Näringsliv vill därför betona att ändringar i samordningsbestämmelserna bör fokusera på att förenkla, förtydliga och effektivisera samordningen av trygghetssystemen, snarare än att utvidga förordningens tillämpningsområde.

Svenskt Näringsliv anser att helt arbetslös gränsarbetare ska omfattas av arbetslandets arbetslöshetsförmåner - istället för bostättningsstaten - förutsatt att denne omfattats av arbetslandets arbetslöshetslagstiftning i minst tolv månader.

Detta skulle innebära en tydligare koppling till arbetslöshetsförmånerna i det land där gränsarbetaren arbetat och även betalat avgifter för förmånerna.

Svenskt Näringsliv anser att bestämmelser som ökar möjligheter att bekämpa missbruk av sociala trygghetssystem inom EU, bland annat genom att säkerställa informationsutbyte och korrekta beslutsunderlag bör införas.

Teknikföretagen

Teknikföretagen anger att de har satt samman ett underlag som i hög utsträckning återspeglar vad som finns i Orgalims utkast och BusinessEuropes underlag. I deras dokument hänvisar de till organisationernas underlag i de olika frågorna.

Kommentar NNR: Orgalims lista med förenklingsförslag har ej ännu offentliggjorts varpå den ej bifogas, vi återkommer med denna så snart den publicerats.

Underlag från Teknikföretagen – inspel på EU-lagstiftning med förenklingsförslag

- **Standardiseringssystemet** – handlar alltså inte primärt/enbart om ett regelverk som skulle behöva ändras utan lika mycket om en tolkning och tillämpning av detta. Problemen handlar om såväl om att EU-kommissionens standardiseringsbegäran är alltför preskriptiva, att tidsramarna som ges för att utarbeta standarder är alltför knappa, att HAS-konsulternas roll och agerande behöver förändras och att publiceringen av utarbetade standarder behöver ske mycket snabbare. Dessutom behöver vi säkerställa att europeiska och internationella standarder fortsatt kommer att kunna utvecklas tillsammans. En utgångspunkt måste vara att de krav som behöver uppställas återfinns i lagstiftningen medan standarder innehåller sätt på vilka kraven kan uppfyllas men att dessa alltid är frivilliga att använda. Här finns bra beskrivningar av problematiken inklusive förslag i *Orgalims* lista.
- **AI Liability Act** – ett lagstiftningsförslag som lagts fram av EU-kommissionen för att komplettera såväl AI-förordningen som det nyligen antagna produktansvarsdirektivet (PLD). Vår uppfattning är dock att förslaget bör dras tillbaka. Det finns i nuläget inga bevis eller indikationer på att en särslagstiftning av denna art är nödvändig. PLD omfattar även skada till följd av mjukvara och borde kunna omfatta flertalet av de ev skadefall som kan tänkas ske. Se vidare i underlaget från *Orgalim*.
- **CBAM** – här finns bra underlag i såväl *BusinessEuropes* som *Orgalims* underlag. Det handlar om problem kopplat till såväl rapporteringskrav som tröskelvärden men också till definitioner (t.ex. omfattas tomma lastpallar av lagstiftningen medan fyllda lastpallar inte gör det).
- **Kemikalier** – här finns mer information i Orgalims underlag, t.ex. vad gäller substance of concern, ESPR och PFAS.

- **IED** – här finns en rad problem kopplat till överlapp och konflikter med annan lagstiftning (t.ex. CSRD, CS3D, REACH och EU ETS). Här finns bra beskrivningar och förslag i *BusinessEuropes* underlag.
- **DPP** – de digitala produktpassen är förvisso en intressant lösning – kanske även kopplat till kraven enligt NLF-ramverket – men i nuläget finns en hel del frågor kopplat till innehåll, utformning och bärare/system. Se vidare i *BusinessEuropes* underlag.
- **Due diligence** – alla de lagstiftningar som har krav på dd (bl.a. Forced Labour, EUDR, CS3D och CRMA) behöver synkas och det måste göras en reell översyn om kraven ens går att uppfylla. Även här finns underlag i *BusinessEuropes* papper.
- **CRMA** – som framgår i *BusinessEuropes* underlag finns en problematik kopplat till överlapp med t.ex. ESPR.
- **Cybersäkerhet och incidentrapportering** – överlapp och oklarheter kopplat till krav på rapportering och åtgärder i bl.a. NIS2, CRA, CER och GDPR. Se såväl *Orgalims* som *BusinessEuropes* underlag.
- Förhållandet mellan **AI Act (hög risk) och produktlagstiftningarna (NLF)** som RED, Maskinförordningen m.fl. Se *Orgalims* underlag.
- **Cybersäkerhetskrav** – RED/CRA/Maskinförordningen – överlapp enligt *Orgalims* lista.
- **Dataflöden** och reglering GDPR resp Dataförordningen (Data Act) – se *Orgalims* underlag.

Transportföretagen

Förslag på förenklingar av EU-lagstiftning

1. Säkerställ rätt förutsättningar för övergången till nollutsläppsfordon i transportsektorn

- **Berörd EU-lagstiftning:** Kommande förordning om Clean/Green Corporate Fleets
- **Problem:** Höga kostnader för nollutsläppsfordon (ZEV), bristande ladd- och tankinfrastruktur samt ekonomiska begränsningar för små och medelstora företag försvårar övergången till en fossilfri transportsektor. Den gröna omställningen av transportsektorn bör göras med incitament, inte lagtvång.
- **Förslag till lösning:** EU bör prioritera utbyggnad av ladd- och tankinfrastruktur, stödja ekonomiska incitament såsom subventioner och skattelättnader samt undvika obligatoriska ZEV-inköpskrav som kan påverka konkurrenskraften negativt.

2. Avskaffa 50-kilometersregeln för unga bussförare

- **Berörd EU-lagstiftning:** Direktiv 2006/126/EG om körkort

- **Problem:** Samtidigt som det råder brist på yrkesförare finns regelverk som försvårar rekryteringen av unga förare till kollektivtrafiken. En särskild begränsning är 50-kilometersregeln, som innebär att förare under 21 år endast får köra bussar på linjer kortare än 50 kilometer. Detta försvårar bemanningen av längre kollektivtrafiklinjer, särskilt i glesbygd, vilket leder till indragna linjer och försämrade kollektivtrafik.
- **Förslag till lösning:** Avskaffa 50-kilometersregeln för förare under 21 år och låt dem köra alla typer av linjer, under förutsättning att de uppfyller övriga krav på yrkeskompetens. Detta skulle öka tillgången på förare och förbättra kollektivtrafikens täckning, särskilt i landsbygdsområden.

3. Revidering av körkortsregler för fordon på alternativa bränslen

- **Berörd EU-lagstiftning:** Direktiv 2006/126/EG om körkort
- **Problem:** Dagens regler begränsar förare med B-körkort till fordon på max 3,5 ton, vilket gör det svårt att använda eldrivna lastbilar och minibussar. Eftersom el- och gasdrivna fordon ofta är tyngre än dieseldrivna, leder detta till förlorad last- och passagerarkapacitet. Företag och förare måste antingen skaffa tyngre körkortsbehörigheter eller använda fler fordon för samma transportbehov. För lätta lastbilar finns möjlighet att ansöka om undantag, men detta gäller inte för minibussar med upp till 8 passagerare.
- **Förslag till lösning:** Tillåt förare med B-körkort att köra både lätta lastbilar och minibussar upp till 4,25 ton om fordonen drivs på alternativa bränslen. Detta skulle förenkla omställningen till hållbara transporter, minska utsläppen och öka transporteffektiviteten.

4. EU:s regelverk för kollektivtrafik och flygtrafikförordningen

- **Berörd EU-lagstiftning:** Förordning (EG) nr 1370/2007 om kollektivtrafik och Förordning (EG) nr 1008/2008 om gemensamma regler för driften av lufttrafiktjänster i gemenskapen
- **Problem:** Nuvarande kollektivtrafikregelverk omfattar inte regionalt flyg, vilket begränsar möjligheterna att planera och upphandla flyg som en del av en integrerad kollektivtrafikstruktur. Dessutom saknar nuvarande flygtrafikförordning tydliga bestämmelser för att möjliggöra upphandling av hållbart flyg, inklusive SAF och elflyg.
- **Förslag till lösning:** En översyn bör genomföras för att inkludera regionalt flyg i kollektivtrafikregelverket och förtydliga förordningens ramar så att hållbara flygalternativ kan premieras vid offentlig upphandling.

5. Revidering av förordning 261/2004 om flygpassagerares rättigheter

- **Berörd EU-lagstiftning:** Förordning (EG) nr 261/2004
- **Problem:** Balansen mellan passagerares rättigheter och flygbolagens skyldigheter behöver ses över. Framför allt saknas en tydlig definition av "exceptional circumstances", vilket skapar osäkerhet och potentiella tvister mellan flygbolag och passagerare.

- **Förslag till lösning:** Klargör och harmonisera definitionen av "exceptional circumstances" för att förbättra förutsägbarheten för både flygbolag och passagerare samt skapa en mer balanserad ansvarsfördelning.

Dessa förslag syftar till att minska regelbördan för företag och myndigheter, främja hållbara transporter och stärka EU:s konkurrenskraft.

VISITA

Befintlig (om än ännu ej genomförd) lagstiftning

Packaging and packaging waste regulation⁵ (PPWR)

- **Regelkrav 1:** Artikel 32: Gäster ska få fylla på sina egna behållare.⁶

Problem: I förordningen sätts nu upp förbud mot vissa sätt att använda engångsartiklar och det sätts även upp krav på att tillhandahålla flergångsalternativ. Att det dessutom sätts upp krav att restaurangerna ska erbjuda gästerna att fylla på sina egna behållare är för långtgående och kommer inte att fungera på ett säkert sätt på alla typer och storlekar av restauranger. Återfyllning av gästers egna matlådor eller muggar borde fortsätta vara frivilligt för att skydda livsmedelshygien och företags ansvar för säkra livsmedel.

Förslag till lösning: Ta bort detta krav / gör detta frivilligt.

- **Regelkrav 2** – En viss del av försäljningsytan till påfyllningsstationer

Problem: Art 28 p 5 ”Från och med den 1 januari 2030 ska slutliga distributörer med en försäljningsyta på över 400 m2 sträva efter att avsätta 10 % av försäljningsytan till påfyllningsstationer.” bör strykas. Visita gjorde en beräkning på ursprungsförslaget som visade följande:

Exempel:

- En restauranglokal är i genomsnitt 600 kvm stor, fördelat på 243 sittplatser. (enligt Visitas Nyckeltalsundersökning 2013.).
- En verksamhet om 234 sittplatser motsvarar ca 375-400 kvm. Om 20 procent av denna yta skall avsättas till ”sophantering” så förlorar en restaurang ca 80 kvm av sin intjäningsyta dvs ca 61 sittplatser. I detta sammanhang skall erinras

⁵ REGULATION (EU) 2025/40 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 19 December 2024 on packaging and packaging waste, amending Regulation (EU) 2019/1020 and Directive (EU) 2019/904, and repealing Directive 94/62/EC

⁶ Article 32

Refill obligation for the takeaway sector

1. By 12 February 2027:

- (a) final distributors that conduct their business activity in the HORECA sector and that make available on the territory of a Member State hot or cold beverages in take-away packaging shall provide a system for consumers to bring their own container to be filled;
- (b) final distributors that conduct their business activity in the HORECA sector and that make available on the territory of a Member State ready-prepared food in take-away packaging shall provide a system for consumers to bring their own container to be filled.

2. Where consumers bring their own container to be filled, final distributors as referred to in paragraph 1 shall offer them the products at no higher cost and under no less favourable conditions than when selling the sales unit consisting of the same product and single-use packaging.

Final distributors shall inform consumers at the point of sale, through clearly visible and legible information boards or signs, about the possibility of obtaining the products in a refillable container provided by the consumer.

att antalet förlorade sittplatser/intjäningsyta kan bli mer beroende på lokalens utformning.

- Förslaget blir ett hårt slag mot restaurangnäringen och det måste gå att hitta bättre lösningar.

Det slutliga förslaget blev inte bindande (notera "sträva") och anger en mindre yta.

Visita ställer sig dock frågande till att en lagstiftning så specifikt ska peka ut en viss yta en restaurang ska avsätta till påfyllning.

Förslag till lösning: Visita anser att bestämmelsen bör strykas.

- **Regelkrav 3** - "The requirement on 100% reusable transport packaging within a Member State and between company sites within the EU in Article 29(2) and (3) should be removed."

Problem: – Se BEs skrivning, Visita ställer sig bakom den.

"Väl fungerande återvinningskretsar finns för transporter

förpackning medan det för närvarande inte finns några återanvändbara alternativ för vissa typer, såsom krymp och stretchfilm".

Förslag till lösning: En lägre procent än 100 % behöver sättas.

- **Regelkrav 4:** Ett för snävt undantag

Se Artikel 25 - Bilaga V p 3: Förbud mot engångsförpackningar i plast inom hotell- och restaurangbranschen, innehållande enskilda portioner som används för smaksättare, konserver, såser, kaffegrädde, socker och kryddor utom i följande fall:

a) Sådana förpackningar tillhandahålls tillsammans med färdiglagad mat för avhämtning, avsedd att konsumeras direkt utan att behöva tillagas ytterligare.

b) Sådana förpackningar är nödvändiga för att garantera säkerhet och hygien på inrättningar där det finns ett medicinskt behov av individualiserad vård, t.ex. sjukhus, kliniker och vårdhem.

Problem: Visita har fått besked av EU-kommissionen att undantag b är begränsad just till sjukhusvård och är inte tillämplig för tex skola.

Förslag till lösning: Bredda undantaget så det gäller även andra tillfällen då detta behövs, tex av allergenskal i skolor etc.

Eventuellt kommande EU-lagstiftning

Green Claims

Regelkrav – Hela direktivet - omfattande krav bla för att kunna få göra miljöpåståenden

Problem - Föreslagna krav vad gäller bla miljöpåståenden är alltför långtgående. Visita anser det inte visat att det problem man önskar lösa inte kan hanteras med ökad tillsyn av redan nu befintliga regler samt annan nu antagen lagstiftning så som Empowering Consumers Directive.

Förslag till lösning – Avvakta med ytterligare reglering på detta område tills man uttömt nuvarande och även nyligen antagen lagstiftning.